

Celovec: z slovesno opravilo za Martina Kocmat (edini sin iz Dragoviča), kateri je bolan prišel iz laškega vjetništva in brez leve roke, ter je pri starših okončal svoje življenje. Rad je pravil, da so v raznih laških bolnišnicah z njim usmiljeno in potrpežljivo ravnali, če se tudi v tujem jeziku niso razumeli, toda spoznali njegovo pošteno, nedolžno srce ter ga radi imeli in so ga poslali z različnimi nabožnimi spomini obdarovanega domov kot Marijinega otroka. — Res: Kakor Slovan povsod brate ima, tako tudi veren mož, mladenič, povsod se dobro ima, zato smo tudi ljubeznivega Martina prav slovesno spremili k zadnjemu mirnemu počitku. — Te dni pa je umrl v Tridentu na legarju bivši trgovski pomočnik 23letni Anton Stebih iz Meliča. Tem večja žalost je zadela domače, ker je že leta 1916 brat Frano pri Proseku bil položen v grob. Mladeniči, Marijini otroci, mi se vas spominjamo, ne pozabite med seboj na Mater božjo!

Dne 12. decembra 1917 je padel na italijanskem bojišču vrl mož Frano Ruhl. Zopet lahko trdimo, da naši najboljši umirajo. Padli Frano je bil že kot mladenič vzor značaj, povsod priljubljen. Pozneje je bil pač najboljši mož svoji ženi in najskrbnejši oče svojim otrokom. Nesrečna vojna je uničila to družino srečo. Zapuščena žena in petero nedoraslih sinov.

Iz negovske župnije je žrtev za domovino v italijanski vojski Franc Landergot, katerega je že dne 28. januarja t. l. granata v nogo zadelala in ga nevarno ranila, da je bil prepeljan v vojaško bolnišnico v Inost, kjer je v velikih bolečinah dne 11. februarja vdan v božjo voljo, spreviden s sv. zakramenti, umrl in bil dne 13. februarja pokopan. Za njim žalujejo njegova žena s petimi otroci, kakor tudi njegovi starši in njegove tri sestre.

Sv. Jedert nad Laškem. Dne 30. januarja je obležal na italijanskem bojišču 20 letni Ferdo Železnik, p. d. M kunov iz Klenovega. Služil je pri strojnica. Dva njegova brata sta še pri vojaki, dva sta ujeta na Ruskem, peti je bil letos potrjen. Doma na kmetiji oca mati — vdova z eno hčerjo.

Vsem blagim slovenskim žrtvam naj bo trajen spomin!

Razne politične vesti.

V središčni seji državne zbornice dne 27. februarja se je vršila razprava glede prodajanja veleposestev, takozvanih fideikomisov. Poslanec Jaro je zahteval, da bi naj vlada predložila zbornici zakonsko predlogo, zadevajočo razlastitev obširnih lovišč veleposestnikov in grajščakov, ki so nastala na ta način, ker so se pokupila razna knetska posestva in spremenila v lovišča. Ikar bi se naj potrebno ukrenilo, da bi se porazdelila taka veleposestva, katerih se vsled prevelike razsežnosti ne more primerno obdelovati. — V parkovi seji dne 1. marca se je pa vršilo drugo in tretje branje zakonske predloge o zvišanju podpore in pokojnine vojaškim osebam, njih včevam in sirotam. K predmetu je med drugimi govoril tudi slovenski poslanec Gostinčar, ki je izjavil, da mora biti najnujnejša skrb države, da dobijo invalidi kolikor le mogoče delo in zaslužek, kajti dosegljiva oskrba invalidov je tako nezadostna, da se sploh ne zasluži tega imena. Za invalide vsake narodnosti bi se morale v primernem številu ustanoviti strokovne šole. Končno je še grajal postopanje oblasti pri podeljevanju vojaških podpor. Zakonski načrt je zbornica sprejela v drugem in tretjem branju. V isti seji je bil tudi določen dnevni red za tekoči teden in sicer v torek, dne 5. marca, bi se naj vršile drugo branje začasnega državnega proračuna, ki bi se naj nadaljevalo v sredo in četrtek, 7. marca, bi se pa naj vršilo glasovanje o državnem proračunu. V preteklem tednu so se vršila številna pogajanja ministrskega predsednika dr. Seidlerja s Čehi in Jugoslavlani, da bi jih pridobil za glasovanje za državni proračun. Pogajanja so potekla brez uspešno, ker vlada noče izpolniti zahtev Jugoslovancev, izraženih v znani majniški izjavi Jugoslovanskega kluba. — Pretekli teden so vložili naši poslanci več interpelacij o preganjanju Jugoslovancev, kot preganjanje župnika in pisatelja Fr. Ks. Meška na Koroškem, glede neznosnih razmer v vjetniškem taborišču v Brunovi na Češkem in še več drugih.

Dr. Korošec pri cesarju. V sredo, dne 27. februarja, je bil načelnik Jugoslovanskega kluba poslanec dr. Korošec sprejet od cesarja. Avdijsca pri cesarju je trajala pol ure.

Jugoslovanski voditelji v Zagrebu. V Zagreb so dospeli dne 2. marca jugoslovanski voditelji iz vseh avstro-ogrsko-jugoslovanskih dežel, med njimi i več naših državnih poslancev, na čelu jim dr. Ant. Korošec. Ogrska in hrvatska vlada se je zbaia Jugoslovancev in je hotela na vsak način po zagrebški policiji onemogočiti sestanek, kar pa se ji ni posrežilo. Ker voditelji niso smeli zborovati v določenem hotelu, so zborovali v stanovanju predsednik Starčevićanske stranke dr. Paveliča. Dr. Korošec je poročal o političnem položaju. Po živahni razpravi se je sprejela resolucija, v kateri združeni zastopniki vseh jugoslovanskih pokrajin izjavljajo, da so vsi složni v tem, da je možna in potrebna združitev vseh jugoslovanskih strank in skupin, ki, stoječ na načelu narodnega edinstva in se naslanjajoč na načelo narodne

samoodločbe, zahtevajo za svoj narod neodvisno, na demokratskem temelju urejeno državo Slovencev, Hrvatov in Srbov pod habsburškim žezlom. Na zborovanje je došlo odposlanstvo hrvatske visokosolske mladine. Visokosolec Lazič se je v ognjevitem nagovoru zahvalil dr. Korošču za dosežanje delo in prosil Jugoslovanski klub nadaljne pomoči. Dr. Korošec s pri odhodu po zagrebških ulicah in na kolodvoru velike množice ljudstva, posebno mladine, burno pozdravljale. Ves jugoslovanski rod je navdušen za samostojno jugoslovansko državo!

Dr. Korošec hrvatski mladini.

Po končanem zborovanju jugoslovanskih voditeljev v Zagrebu se je pred kolodvorom zbralo na stotine hrvatske mladine in drugega občinstva, ki je viharno pozdravljalo nasega voditelja. Mladenke so obsule dr. Korošca s cvetjem. Dr. Korošec je nagovoril mladino slovenski tako: „Draga mladina! Iskreno Vas zahvaljujem za pozdrav Jugoslovanskemu klubu. Vaša ljubezen za našo veliko stvar nam daje vsem novega poguma. Prepričani bodite, da bomo tudi poslej z navdušenjem, ki nas ga ni mladost, delali za naše ideale. Če bomo vsi storili svojo dolžnost, mi in Vi, ne ovomim, da naše prizadevanje ne bo zaman. Živela Jugoslavija!“ — Na te besede so iz tisoč grl zadonele gromoviti kliči: Živio dr. Korošec! Živio Jugoslavija! Prosto pot Jugoslaviji!

Ijavo za jugoslovansko deklaracijo so se podpisali: vsi mariborski bogoslovni profesorji, krajnolski svet pri Sv. Križu pri Ljutomeru, kat. bral. društvo pri Sv. Juriju ob j. z. in v Starem tgu pri Slov. Gradcu; občinski odbori občin Bišečki vrh v ptujskem okraju, Sv. Kristof pri Laškem, Novacertev pri Celju, Okoško pri Koncuh in Tolsti vrh pri Gustanju na Koroškem, žene, možje, dekleta in fantje iz Bišekega vrha v Slov. goricah (104) slovensko ženstvo pri Sv. Juriju ob j. z. (1644), Rače, Šesdob, Slivnsko Pohorje in Polane (86), Morje pri Framu (118), Petrovče (400) Zalec (440) Št. Pavel pri Preboldu (575), Št. Jurij ob Taboru (673), Vransko 741 ženskih in 486 moških podpisov, 121 gospodinjn gospodarjev iz župnije Sv. Duh na O. tem Vrhu (Boč, Veliki Boč in Vurmat), Sv. Trojica v Holozah 211 moških in 462 ženskih (poprej že odposlanih 350), Sv. Jurij ob Pesnici (226) Moravci pri Mal. Nedelji 230, slovenski vojniki delavskega oddelka v Mariboru (29). — Dolenja vas pri Artičah 124 ženskih in 46 moških podpisov, Dekliška zveza Videm ob Savi.

Nemškutarji so še vedno doma. Kako veliko veselje je zavladalo med nemškutarskimi mamevki, ko se je razglasilo, da jih bo ptujski pek Ornig vodil na cesarski Dunaj. Dobre 4 tedne je že preteklo od tega, ko se je reklo, zdaj gremo, zdaj gremo. Na zbihsane čevlječke in zlikane suknje je že padel debel prah, mnogi so jezni na mučno čakanje ter so že odpovedali svojo udeležbo. Ljudstvo s prstora kaže za tistimi, ki bi radi izdali svoj narod ter so se vdnjali onim, ki hočejo Avstrijo zapisati Prusakom in katerim je pruska cesarska rodbina Hohencolerncev bolj v čisljih kot naša habsburška vladarska rodbina. Ko bomo imeli celoten seznam teh nesrečnih prodanih duš, bomo objavili njih imena, da jih bo slovenska zgodovina vpisala v seznam črnih izdajalcev slovenskega roda.

30. maj. Slovenska mladenka nam piše: Predlagam, da se že sedaj pripravljamo na dan 30. maja. t. l. na obletnico naše jugoslovanske deklaracije. Vsako slovensko društvo in v vsaki župniji naj priredi če ne ta dan, pa malo prej ali pozneje slavnost, na kateri se naj ljudstvo ponči o slovenski zgodovini in o ciljih naše deklaracije. Izdala bi se naj poljudna knjižica o Jugoslaviji

Zandarji, pomagajte! „Štajero“ kliče zoper jugoslovansko deklaracijo na pomoč žandarje in policaje. Veliki junaki so naši nemškutarji. Kako so im hlačiče tresle pred Jugoslavlani in našimi zahtevami, ki se vedno bolj približujejo svojemu uresničenju! Pred tedni so klicali: K samemu cesarju gremo! Ko niso bili sprejeti, pa se zadovoljijo z žandarji in političnimi uradniki. Bismarck, malik vsenemcev in nemškutarjev, je rekel, da se Nemci bojijo samo Boga in drugega nobenega na svetu. Štajerski in koroški Nemci pa se strašno bojijo Jugoslavije. V svojem obupnem strahu se skrivajo za žandarje in njihove sablje. Pa jim vendar ne bo nič pomagalo. Žandarji nimajo nič opraviti s podnosi za jugoslovansko deklaracijo, nimajo pravice nadlegovati nobenega nabiralca ali nabiralke podpisov, nimajo nobenemu niti najmanj žugati zavoljo podpisov ali nabiranja podpisov.

Če bi kak žandar se vtikal vmes ali sitaril ali k: ozil, takoj naznanite, povsod me slovenskem klubu. Se bo temeljito poskrbelo, da se bo takim ljudem pomirila preveč nemirna in nemškutarsko navdahnjena kri! Žandarji imajo dandanašnji dovolj dela z vedno bolj se množecimi tatvinami, goljufijami in vlomi. Za tate in vlomilce se naj brigajo. Jugoslovansko deklaracijo pa naj pri miru pustijo, ker ta jih prav nič ne briga. Torej se bodo nemškutarjem hlačiče tresle naprej. Kaj še le bo, ko bo samostojna Jugoslavija ustanovljena! Kako bo takrat z nemškutarskimi hlačičami!

Bojijo se nas. Ves nemški tabor je v groznih strahih. Jakujejo: Kaj bo? Kaj bo? Jugoslavlani ne bodo biti več naši tlačani; ustanovila se bo za nje velika jugoslovanska država, v kateri bodo Slovenci samosvoji gospodarji. In v to državo bodo priplopljena tudi mesta Maribor, Ptuj, Celje, Celovec, Veličevce itd. Slovenci bodo dobili v teh mestih svoje svoje, svoje uradnike, slovenske napise, nič več ne bo prednjačila nemščina. In v občinskih odborih teh mest bodo sedeli tudi slovenski zastopniki, ki bodo slovensko govorili pri občinskih sejah. Oh, le bo — grozno; Tega ponižanja nemški želodec ne bo prenesel. Da se torej prepredi strašna jugoslovanska nevarnost, začenjajo Nemci prirejati velike shode proti Jugoslaviji. Tako beremo v nemških listih, da bodo v nedeljo, dne 10. marca, t. j. na dan 40 mučenikov, zborovali ubogi nemški mučeniki v St. Ilju v Slov. gor., drugo nedeljo v Gradcu itd. Jugoslovanski valovi preplavljajo vsenemško golazen, ki se zvija, krči in vpije proti Berlinu na pomoč.

Rekvizicija in deklaracija. Dobili smo naslednji dopis: V „Gospodarju“ smo brali, da je neki živinski nakupovalec v ptujskem okraju rekel ljudem, ki so podpisali jugoslovansko deklaracijo, da bodo hudiča videli, ker so podpisali in da jim sme zaradi tega vso živino vzeti. Bodo nemški gospodje menda tudi hudiča videli, ko v slovenskih občinah ne bodo imeli več kaj rekvirirati. Če bo slo naprej tako kakor dosedaj, potem v par mesecih ne bo več živinčeta nikjer v hlevu. Kako pa hočemo potem obdelovati njive, kje hočemo vzeti žita, da zopet nasitimo nemško in nemškutarsko gospodo? Ali bodo gospodje iz Gradca prišli kopat naše njive? Naj le, bodi saj vedeli, kako se kruh služi, drugače menda mislijo, da ni treba drugega, kakor ga nesti v usta. vsenemskega gospodstva in gospodarstva smo že sili, zato z velikim veseljem podpisujemo izjavo za jugoslovansko samostojnost. Dvoje želimo, dvoje hočemo: Konec vojske in proč od Gradca! Pravijo, da ni kaj prida gospodar, kdor se vmešuje v gospodarstvo svojega sosedja. Menda je res tako. Nemci, pustite nas v miru, da bomo sami gospodarili na svoji zemlji. Vsak sebi! Avstrijska Jugoslavija na plan! — Mladenka od Sv. Aniona v Slov. gor.

Slovenec in Hrvat. Bratoljubje med vsemi plemenimi jugoslovanskega rodu postaja vedno bolj priručno. Naši vojaki, posebno ranjenci, ki prihajajo iz Hrvatske, pripovedujejo o gosto- in bratoljubju, s katerim sprejemajo Hrvatje in Hrvatice naše slovenske junake. Istotako tudi Slovenci vedno bolj uvidevajo, da je Hrvat res naš krvni brat. V torek, dne 12. februarja, je prinesel v neko mariborsko bolnišnico slovenski kmet iz Murskega polja košarčar jestvin. Žal, našel je sina mrtvega. Starček se je bridko razjokal. Vprašal je vojaka, ki je ležal v postelji poleg postelje njegovega sina, o zadnjih urah svojega sina. Voak je bil rodom Hrvat. Starček ga je objel in se bridko razjokal. „Umrli Ivan je bil moj edini sin“, je tožil, „sedaj nimam nikogar.“ In tedaj pravi Hrvat: „E, otač, i jaz sem zapuščen sirota, brez očaca, brez matere.“ Oče-Slovenec mu odgovori: „Ker smo Slovenci in Hrvatje rodni bratje, bodeš ti odslej moj sin.“ In res, odslej skrbi slovenski kmet prav po očetovski za Hrvata-ranjenca. Ko bo ozdravel, ga bo vzel na svoj dom in ga namerava posinoviti. To je samo posamezni slučaj bratoljubja med Hrvatji in Slovenci. Bliža se nam čas, ko se bomo trdnostno strnili s svojimi rodnimi brati. Pozdravljen, ti-sočkrat pozdravljen tisti srečni trenutek jugoslovanskega zedinjenja!

Napad na župane. Na znanem Balčevem zborovanju v Celju se je neki dr. Schelesinger, mlad politični uradnik, spravil nad župane, češ, da župani ne baje najbolj zavirajo razne rekvizicije. Očitaj jim je, da se ne zmenijo za uradne odloke politične oblasti, v katerih se od njih zahteva, naj bolj odločno sodelujejo pri rekvizicijah kmetijskih pridelkov, naj zabranjujejo skrivanje žita itd. Mlad mož, kakor je dr. Schelesinger, si menda misli, da imajo slovenski kmetijski župani 24 ur časa na dan na razpolago, kakor nekateri iz mestne gospode. Kmetijski župan bi menda moral delati neprestano noč in dan in s tem podpirati lenobo gotovih ljudi po mestih. Vsakdo ve, da je dandanes kmetijski župan tako obložen z oetom, da je srečen, če more le par ur spati. Škrbel bi naj za posestvo, letal in popisoval živino, drva, sadje, vino, lovil tatove in postopače, opravljal službo sodniškega birača in slugo okrajnega glavarstva, odgovoren bi moral biti za vsakega dezerterja itd. Da, g. dr. Schelesinger, lahko je govoriti, lahko je izdajati stroge odredbe, a nemogoče je vse to izvršiti. Nikakor pa ni na mestu, ako političen uradnik javno napade župane.

Slovenski štajerski poslanci se pritožujejo radi rekvizicij in krivic. V sredo je vodil poslanec dr.

Verstovšek kot načelnik „Poslovalnice“ deputacijo k poljedelskemu ministru in k ministrskemu predsedniku; deputacije so se udeležili štajerski poslanci: dr. Benkovič, Brenčič, dr. Jankovič, dr. Korošec, Pišek in Roškar. Poljedelskemu ministru grafu Silva-Taruki so izročili spomenico, izdelano od „Poslovalnice“, v kateri opozarjajo poljedelskega ministra na nude krivice, ki delajo razni poklicani in nepoklicani organi kmetiskemu stanu; pozivajo ministra, da sčiti kmetijski stan. Pri ministrskem predsedniku so se sešli z zastopniki-uradniki iz poljedelskega in vojnega ministristva ter iz prehranjevalnega urada. Poslanci so pojasnili neznoznani položaj, ki je nastal za spodnještajerske kmetovalce; opozorili so na krivice, ki se gode pri rekviriranju sena, živine in žita ter bičali surovo postopanje raznih rekvizicijskih organov. Ministrski predsednik je obljubil, da bo pustil vse pritožbe preiskati. Ali bodo imele te pritožbe kaj uspeha, še ne vemo. Toda veseli nas, da poslanci ob vsaki priliki dvignejo svojo glavo in branijo naše vrle ljudi.

Poslovalnica slovenskih štajerskih poslancev. Nujno potrebno je bilo, da so se združili slovenski štajerski poslanci v skupino, da kot taka nastopa v vseh zadevah, ki se tičejo Slovenskega Štajerja. Pritožbe iz vseh okrajev se tako množijo, da poslanca le-lajo od dne do dne in posredujejo pri oblastih o javljenih slučajih. Dandanašnji pa posamezni slučaji ne najdejo nikjer pravega odmeva; zato bo treba vse te slučaje zbirati in se pritoževati ter iskati pomoči v vseh zadevah skupno. Ker ima načelnik kluba dr. A. Korošec preobilo posla z vedstvom kluba, so poslanci soglasno izvolili načelnikom „Poslovalnice“ posl. dr. Verstovškega, ki bo skrbel, da se vse pritožbe predložijo v posebnih vlogah c. kr. vladi, ces. namestniki in drugim merodajnim oblastim.

Kmetijske podružnice se enkrat opozarjamo, da store vse, da bo število članov večje, kot l. 1914. Naj najpoznejše prvi teden meseca marca pošljejo seznam članov in članarino v Gracuo ter naznanijo svoje delegate, kateri se naj gotovo udeležijo zborovanja dne 20. in 21. marca v Gracuo. V interesu kmetijskega stanu kakor tudi v narodnem interesu: vsi na delo!

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t.: Vriskova Lenika je nabrala v dekaniji Nova cerkev 101.40 K in sicer so darovali: Ivanka Dokler 2, Leonard Arlič 1, Neža Borko 1, Alojzija Arlič 4, Marija Okročnik 5, Pavlina Vrisk 2, Rozika Štepihar 2, F. Ratej 1, Ljudmila Povalec, učiteljica, 2, Frančiška Strajšak 4, Marija Stolec 2, Marija Kolar 2, Neimenovana 1, Jozefa Kranjc 2, Matilda Selih 4, Rodbina Kok 5, Karel Goričan 10, Smolnikarjeva 3, M. Knez 10, Sebastijan Ključar 40 v, Alojz Kline 1, J. Jekl 1, Ferdinand Dečman 2, Rodbina Podgoršek 2, Miha Kadivnik 1, Mastnak Karolina 1, Nežca Sedojnik 2, Ana Kline 1, Julka Gobeč 1, Esig Ana 1, Frančiška Esig 2, Mimika Vrisk 1, Jurij Vrisk 5 K, Neimenovana 2, Neimenovana 2, Grilec Marija 1, C. Pečovnik 1, Mihael Arčan 1, Ana Lužar 1, Ivana Grilec 2, Neimenovan 2, Jozefa Žlavs 5. V župniji Slivnica pri Mariboru se je nabralo 787 K in sicer: Marijina družba 219.60 K, Faleževa družina 100 K, Franc Tovornik 50, Pevec in pizke 40, po 20 K: M. Lobnik, Anton Gojčič, Marija Gojčič, Franc Klinar, Martin Plečko, Rodbina Jug 25, po 10 K: Anton Lebnik, Marija Tomšič, Gojčič Ivana, Janez Snuderl, Anton Mlakar, Blaž Lešnik, Ivana Lešnik, Mimic-Lesjak, po 5 K: Neža Plečko, Tonček Plečko, Gojčič Nežka, Ivana Plečko, Martina Primec, Ana Hirt, Rodbina Živko, Marija Lah, Ana Pestevšek, Neimenovana, po 4 K: Marija Skodič, Marija Horvat, Marija Pungartnik, Marija Pišek, po 3 K: Terezija Čelofiga, Roza Novak, Liza Ogrizek, Terezija Plečko, Alojzija Papirjan, po 2 K: Liza Falež, Ana Finguš, Terezija Pauman, Antonija Mlakar, Julijana Čelofiga, Antonija Frangež, Urša Zagavec, Jakob Majar, Marija Frangež, Alojzija Tomanič, Marija Dreu, M. Habjanič, Terezija Plečko, Marija Dotenc, Mar. Šobernik, Alojzija Grobelsek, Marija Tomine, Terezija Medved, Neža Marčinko, Alojzija Kopsa, Ana Kao Ema Cebe, Neža Sušec, Julijana Dolar, Marija Pungartnik, Marija Gselman, Alojzija Falež, Jožef Dobaj, Ana Vuk 1.40, po 1 K: Neža Čelofiga, Marija Lah, Marija Ozimič, Terezija Setar, Janez Furek, Otilija Spindel, Anton Meglič 50 v, Valentin Čelofiga 40 v, Marija Falež 40 v. Za Tiskovni dom je prispevala župnija Sv. Tomaž pri Ormožu 405 K in sicer iz občine Sv. Tomaž: Bobnar Jožef, Kukovec Neža, Neimenovan po 5 K: Plohl Neža, Plohl Marija po 4 K; Janžekovič Terezija, Magdič Marija, Magdič Neža, Janžekovič Jozefa, Ozmeč Katarina, Zmazek Jozefa, Magdič Tomaž, Ozmeč Jožef, Ozmeč Vilko, Belec T., Janžekovič Franc, Caf Bernarda po 2 K; Janžekovič Gera, Janžekovič Ana, Vajda Ana, Mesarec Marija, Majcen Marija, Petek Matilda, Pevec Marijeta, Magdič Marija, Belec Treza, Stajniko Ana, Štuhec Marija, Štuhec Otilija, Magdič Marija, Janžekovič Marija, Janžekovič Kristina, Megla Marija, Mernik M., Janžekovič Treza, Rajh Treza, Krajnc Gera, Janžekovič Neža, Janžekovič Ivana, Janžekovič Franc po 1 K; drugi 90 v (skupaj 70.90 K); iz občine Bratonečice: Munda Tomaž, Munda Marija, Munda Marija ml. po 10 K; Toplak Ivana, Pintarič Jula po 5 K; Žmavo Vincenc, Majcen Janez, Majcen Jožef po 4 K; Krajnc Matija 3 K; Voršič Ana, Munda Marija, F. Grašič, Lepoša Ana, Siro Ana, Jesih Janez, Gašparič Jožef, Podplatnik Franc, Janžekovič Marija, A-

na Munda, Petrena Liza, Kamenšak Marija, Lah Ivan, Štuhec Marijeta, Štuhec Neža po 2 K; Munda Vincenc, Petek Marija, Majcen Ana, Pintarič Marija po 1 K; Rihtar Matilda 20 K (skupaj 109 K); iz občine Savci: Pavlinič Liza 10 K, Kukovec Marija 4 K, Kupčič Janez, Kupčič Janez, Kupčič Marija po 3 K, Cajnko Lovrenc, Pintarič Liza, Potočnik Ana, Fero Marija, Skrinjer Jožef, Kukovec Marija, Štiber Marko, Osterž Marija, Zelenjak Antonija, Petek Mihael po 2 K; Ploh, Anton, Klemenčič Ana, Cajnkar Treza, Cajnkar Peter, Raušl Janez, Novak Treza, Cajnko Hedvika, Potočnik Liza, Cajnko Liza, F. Majcen, Potočnik Janez, Munda Jožef Munda Treza, Janžekovič Treza, Grašič Ivana, Janžekovič Ana, A. Magdič, Cajnkar Roza, Pintarič Marija, Majcen Jozefa, Magdič Jozefa, Munda Mehtilda po 1 K; drugi v manjših zneskih 4.40 K; neimenovan vojak 5 K, (skupaj 75.40 K); iz občine Trnovci: Rodbina Majcen, rodbina Holc po 5 K; Novak Marija, Majcen Marija po 2 K, Ritonja Matilda, Markrab Marija, Vaupotič Julijana, Plesec Marija, Janžekovič Fran, Pignar Alojz, Pavlinič Jozefa, Janžekovič Franc, R. Hanželj, Kukovec Jula, Krajnc Jula, Slana Ana, M. Kukovec, Hojnik Liza, Slana Vinko, Magdič Ivana, Anžel Marija, Belec Ana, Zemljčič Alojz, Brumen F., Rep Franca, Lovrec Neža, Razlag Amalija, Razlag Gera, Majcen Franc, Ehrlich Marija, Rep Treza, Krajnc Antonija, Šegula Ana, Vičar Marija, Franc Simonič, Reis Marija po 1 K; Majcen Matilda iz Senčaka 3 K, v manjših zneskih 2.10 K (skupaj K 51.10); iz Zvaba: Dovečar Marija, Dovečar Urša, Dovečar Marija, Rajh Terezija, Rakuša Ana po 2 K, Dovečar Anton, Dovečar Otilija, Podgorelec Ana, M. Krajnc, Petek Ana, Veldin Lojza, Senjor Ivana, Rakuša Marija, Rajh Ana, Štuhec Antonija po 1 K (je skupaj 20 K); iz Ključarovec: Rajh Tomaž, 12 K, Muhič Marija nabrala 25 K (skupaj 37 K); iz Senika: Majcen Matjaž, Hebar Jurij, Ambroz Fran Hebar Marija, Hebar Jožef, Antolič Anton, Antolič G., Hebar Marija po 2 K; Kovačič Helena, Pavlinič Roza, Kociper Jakob, Dovečar Katarina, Dovečar Al., Cajnkar Liza, Hebar Martin, Gašparič Marija, Horvat Marija po 1 K, drugi v manjših zneskih 3.60 K (skupaj 28.60 K); iz Zagorja: Munda Urša, Majcen Marija, Ozmeč Franc po 2 K; Kosi Neža, Bezjak V., Perger Ivana, Majcen Martin, Plohl Marija, Zelenjak Neža, Slana Franc po 1 K (skupaj 13 K). Klemenčič Janez, Sv. Martin pri Vurbergu, 50 K; Zavečnik Ivan, veleposestnik, Ribnica, 200 K; Neimenovani, Novavas, 2; Kožuhar Liza, Sv. Barbara, 2; Neimenovan, Mihovec, 22; pri c. in kr. trd. top. polku št. 5 v Tivatu v Dalmaciji so darovali: nadporočnik Inđrka Jan 5, Vale Maks, ognjenik, 2, Prodan Ivan 1, Radak Dušan 2.50 K; po 1 K: Neimenovani, četovođa Vobner Franc, predmojster Vidmar Ivan, Guječ Mijo, Slejko Franc, Filipič Ivan, Iskra Franc, Purker Franc, Fistončič Niko, Zajo Josip, Kajbič Marija, Rošpah, 2; Neimenovan, Župečja vas, 10; Drevensek Ivana, Sv. Lovrenc na Drav. polju, 4; Drevensek M., G. Pletarje, 10; Mojzer Katarina, Sv. Lovrenc na Drav. polju, 2; Zunkovič Katika, Župečjavas, 2 K; Horvat Ivana, Župečjavas, 2; Bele Ivan, Župečjavas 2; Pintar Marija, Pletarje, 10; Na gostiji Pliberšek v Smartnu na Pohorju 50 K; Kranjc Janko, c. i. kr. topničar, 10; Ploj Alojz, c. i. kr. računski podčastnik, 2; Ulčnik Martin, župnik, Dolič, 180; Kodrič J. v Smartnu pri Slov. Gradcu 239.50; Vogrinec Ivan, kaplan, Gornjigrad, 20; Marijina družba Gornjigrad 30; Cerjak Zinka, učiteljica, Prevorje, 10; Dakliška Marijina Družba Smarje pri Jelšah 242 K; Neimenovan v Mariboru, II. obrok, 20; Cizel Franc, Bojsno, 2.20; Siker Mimika, Sv. Jakob v Slov. gor., 5 K; Ekel Fani, Saarbrücken v Nemčiji, 2; Ogrizek Fran, župnik, Dramlje, 20. Dalje prihodnjič. Hvala prisrčna! — Dr. A. J e r o v š e k, ravnatelj Cirilove tiskarne.

Vojaški dopusti. Domobranksko ministristvo razglašajo: Vojaki nadomestnih oddelkov in marš-stotij bodo dobili, ako so samostojni kmetovalci ali s takimi v bližnjem sorodstvu, med 1. marcem in med 15. majnikom štiri tedne dopusta. Glede šest najmlajših letnikov, t. j. od 1899 do 1894 se pa določa sledeče: 1. Neizvežbani, to so taki, ki so opravljali vojaško službo manj kakor 4 tedne, pri čemer se jim vračuna vse njihovo dosedanje vojaško službovanje, dobijo dopust in sicer tisti, kateri so rojeni v letih 1899—1897, bodo dobili med 1. aprilom in 15. majnikom en mesec dopusta. Tisti, kateri so rojeni v letih 1896—1894, bodo pa dobili dopust od 8. aprila do vštetelek 31. majnika. Z ozirom na gospodarske razmere v svoji domovini, si v gotovih slučajih sme vsak vojak sam izbrati čas za dopust. 2. Ze izvežbani, to so taki, ki so opravljali najmanj 12 tednov vojaško službo, pri čemer se jim všteje vse njihovo dosedanje vojaško službovanje, bodo dobili, če so rojeni v letih 1899—1897, dopust od 30. marca do vštetelega 15. majnika; rojeni v letih 1896—1894 pa dopust od 15. marca do vštetelega 29. maja. Vrhutega še bodo dobili tudi tisti dopust, ki so bili oproščeni od vojaške službe, a je bilo oproščanje razveljavljeno in ki bi morali nastopiti vojaško službo dne 11. marca in dne 8. aprila t. l., ce namrec pripadajo kmetijstvu in ce so izvežbani in sicer: rojeni v letih 1899, 1898 in 1897 dobijo dopust od 6. do vštetelega 26. majnika; rojeni v letih 1896, 1895 in 1894 pa od 5. do vštetelega 25. junija. Domobranksko ministristvo že sedaj opozarja, da se ti določeni dopusti ne bodo nikomur podaljšali.

Podaljšanje dopustov za vojake. Uradno se naznanja, da se vojakom, ki pripadajo armadi na bojišču, podaljša dopust za 14 dni. Dopustnikom torej ni treba oditi dne 10. marca nazaj k svoji četi, ampak šele 14 dni po poteklem dopustnem roku.

Odpust 48—50letnih. V parlamentarni vojni kroži vest, da se namerava 48—50letna častniki kmalu odpustiti iz vojaške službe.

Fronta v zaledju. Kmet s Pohorja nam piše: Vojaški gospodje tako radi povdarjajo važnost vojaške fronte. Mi kmetje pa pravimo: Važnejša kot vsaka druga fronta, je kmetijska fronta v zaledju. Če nam ne boste dali možnosti obdelati našega polja — naše fronte v zaledju — bo slabo stala tudi vojaška fronta pred sovražnikom. In gosposka se še celo norčuje iz naše kmetijske fronte. Vzeli ste nam pri rekvizicijah semensko žito, semenski krompir, vzeli ste nam delavske moči, vzeli ste nam potrebni živež in vzeli ste nam zadnje — našo vprežno živino. Vi izpodkujete s tem temelje najvažnejši fronti naše domovine. **naku-** **povalci, komisijonarji,** vsi se norčujete iz naših pritožb, nečete nas slišati. Če vam prav, tudi nam!

S. vojno posojilo. Iz Dunaja poročajo, da se že vršijo predpriprave za osmo avstrijsko vojno posojilo, ki se razpiše baje meseca maja.

Poletni čas. Po poročilu berlinskih listov bo tudi letos v Avstriji in v Nemčiji upeljan nov poletni čas slično kakor v lanskem letu in sicer se bo pričel s 1. aprilom in se bo končal dne 14. oktobra.

Odlikovan slovenski učitelj Poročnik 26. strelskega polka Jernej Paulič iz Puščave, je imenovan nadporočnikom ter ob enem odlikovan s srebrno svetinjo I razreda za častnike. To je njegovo 6. odlikovanje.

V Žalcu

se vrši v nedeljo, dne 17. marca l. 1918 velik

manifestacijski shod

vseh slovenskih strank za jugoslovansko idejo.

Govorita dr. Korošec in dr. Ravnihar. Ura

in lokal se naznanita pravočasno.

Gospodarske novice.

Skrb za semena. Komur primanjkuje semenskega žita: jare pšenice, ječmena, ovsa, rži, prosa ajde, koruze, fižola in krompirja, naj se takoj po občini obrne na okrajnega žitnega nadzornika pri okrajnem glavarstvu. Navede naj, koliko njiv bi rad obsejal in koliko mu manjka semena.

Skrbite za apno. Letos bo ob času škropljenja trt zopet veliko pomanjkanje apna. Kdor more naj si ga že sedaj spravi. Sedaj trgovci celo po časniki ponujajo apno. Upamo, da bo Kmetijska zadruga v Račah letos naročila za vinogradnike dovolj apna.

Pomanjkanje cepljenih trt. Vinogradniki tožijo, da letos ni dobiti cepljenk za izpopolnitev nasadov in za nove nasade. Deželne in državne trtnice dajo letos večino trsja le meščanskim in grofovskim vinogradnikom. Zasebni trtničarji pa nimajo letos mnogo trt. Nujno potrebno je, da bo letos dala država trtničarjem-vojakom priliko, da si zopet vzgojijo trte. Treba bo tudi preskrbeti večje množine motvoza za cepljenje.

Vojaški konji za spomladanska dela. Mariborsko okrajno glavarstvo naznanja, da je letos na razpolago večje število vojaških konj za poljska dela. Prošnje se pošljejo okrajnemu glavarstvu. Prošnjik se mora zavezati, da bo dajal hrano vojaku spremljevalcu in krmo konjem.

Nova dokada k zemljiškemu davku. Finančna oblastva so te dni razglasila, da se bo letos pobirala 20% doklada na zemljiški davek za fond, iz katerega se bo plačevala odškodnina za škodo, povzročeno po raznih uimah.

Važno glede oddaje žita. Vsled naknadne oddaje žita so mnogi hudo prizadeti. Nekateri morajo toliko oddati, da jim ničesar ne preostane ne za hrano, ne za seme. Krivo je, ker se je n. pr. posebno koruzo previsoko cenilo in ker se za krmo živini ni nič odračunalo. Pojdi na glavarstvo, ali pa piši, da ti za krmo niso pustili četrtnine koruze, in zahtevaj, da se ti to na poli popravi. Od 400 kg koruze, se je mora pustiti 100 kg za krmo.

Hmelj. Na žetovnem trgu v Žetou tudi v pretekli dobi ni bilo nobenega poprašenja ne po domačem, ne po tujem in tudi ne po hmelju starih letnikov. Cene za tuj hmelj, ki so bile samo na papirju, so se gibale med 140 in 160 K za 50 kg.

Tobak ni dovoljeno saditi. Na mnogih krajih vlada mnenje, da je dovoljeno saditi tobak. Pri nanašni oblasti smo zvedeli, da je gojitev tobaknih rastlin v naših krajih prejšnjemu strogo prepovedana.

Na bojiščih.

Na italijanskem bojišču je nastopile zadnje dni slabo vreme, v gorah so hudi snežni zameti, v nižavah pa dežuje že več dni. — Naš pohod v Ukrajino, s katerim smo pričeli dne 27. februarja, da dobi tudi Avstrija iz te dežele kaj žita, ne samo Nemčija, se nadaljuje ob Dnje stru (v Podoliji) vedno dalje proti jugovzhodu Rumunijo, s katero se sedaj vršijo mirovna pogajanja v Bukarešti, so naše čete s svojim pohodom v spodnje dnjestrske pokrajine, obkolile sedaj od treh strani, tako da bo skoro gotovo prisiljena skleniti mirovno pogodbo, kakoršno ji bodeta narekovali Nemčija in Avstrija. — Na francoskem bojišču se pripravljajo Nemci na veliko ofenzivo proti Francozom in Angležem. Uvodni boji so se že pričeli.

Dopisi.

Maribor. V sredo, dne 6. marca zjutraj je umrl c. k. gozdar g. Peter Zabovnik, star še le 40 let. Rajni je bil zaveden narodnjak iz znane vrtonarodne Zabovnikove rodbine v Ribnici na Pohorju. Pogreb se vrši jutri, v petek ob 4. uri popoldne na Pobrežje. Bodi blagemu pokojniku slovenska zemljica lahka!

Maribor. Duhovnih vaj mariborske skupščine III. reda sv. Frančiška v baziliki Matere Milosti od 3.—7. marca se je udeleževalo veliko število vernikov. Slovenske pridige je imel kapucin o. Ladislav Hazemali iz Celja.

Maribor. V Narodnem Domu se vrši v nedeljo, dne 10. t. m. ob 4. uri popoldne občni zbor novoustanovljenega društva stalnonamesčenih. Vabimo k obilni udeležbi.

Hoče. V Zerkovcih pri Mariboru je umrla pretekli teden blaga, krščanska mati Marija Pivec v 90. letu svoje starosti. Vdano v voljo božjo je prenašala nevolje in nadloge svoje pozne starosti, več let sem se je pripravljala z vso skrbjo na smrt ter zato večkrat prejela doma sv. zakramente. Med tem so ji angeli v nebesih pripravljali zaslužen krono, katero ji je Bog sedaj izročil za večne čase. Kako dobro da je vzgojila svoje otroke, priča cela njena družina, ki je ena najbolj krščanskih in slovensko zavednih v vasi, zlasti pa njen sin Rupert, ki se kot c. kr. nadkomisar marine, nikdar ni sramoval očitno kazati svojega krščanskega prepričanja. Kadarkoli je doma na dopustu, je tudi v Brezju videti pri sv. maši s molitvenikom in rožnim vencem v roki. Krščanski otroci krščanske, slovenske matere, kateri daj Bog večni mir in pokoj! Vsem ostalim pa izrekamo svoje odkrito sožalje!

Sv. Peter pri Radgoni. Za našo župnijo bo tridnevna pobožnost, trajajoča od nedelje, 17. marca, do praznika sv. Jožefa, 19. marca. Govore imata prof. dr. Hohnjec in frančiškan o. Jeronim Knoblehar iz Maribora.

Sv. Barbara v Halozah. V nedeljo, dne 10. t. m. po rani maši priredi Slov. Kmetiska Zveza shod v gostilni g. Reicher. Pridite v velikem številu na shod!

Sv. Barbara v Halozah. Sleherna oseba, katera se je rodila na slovenski zemlji, katero je rodila slovenska mati, katera dan za dnevom uživa kruh od slovenskih rok, se je izrazila in podpisala deklaracijo, katero so naši poslanci tako močno izrazili v državnem zboru dne 30. maja 1917. Vse naše sosedne župnije, šolska svetstva, občine, razna društva, duhovščina dekanij, železničarji, poštarji, žene in dekleta vseh župnij, kratko rečeno: vse, kar je rojeno od slovenske matere, se giblje. Vse je navdušeno za svobodno Jugoslavijo. Kaj pa pri nas? Vse spi. Naših mož in hrabrih fantov ni doma, oni so na bojni poljani, tam tvorijo živ zid nasproti sovražniku. Slava jim! Doma ste žene in vrla dekleta. Ali ve tudi spite? Zbudite se vendar! Voditeljice Marijine družbe. Kje ste? »Bralno izobraževalno društvo«? »Bralno

društvo »Naprej«? Ali res vse spi? Srčno bi želeli, da se navdušeno zbudita naš župni urad in šolsko vodstvo, ter ljudem razložita, za kaj prav za prav gre, zakaj ljudje drugih krajev tako živahno podpisujejo nabiralne pole za svobodo svojega naroda. Gotovo bota to rada storila. Ko se je nabiralo vojno posojilo, je bil sijajen uspeh. Vsa čast! Gotovo ne bo nič manjši pri podpisovanju za svobodno Jugoslavijo. Primanjkuje nam moških moči, ki bi se za to zavzemale. Zato pa dekleta in žene, na delo! Pojdite k izobražencem, da vas o tem primerno poučijo. Upam, da bodo to radi storili. Vsak želi, da pride skoraj čas prostosti in svobode. Barbarčani živahno na delo, da ne bomo zadnji, sicer bo prepozno! Oh, kako prijetno nam zveni v ušesa: Prost mora biti, prost moj rod, na svoji zemlji svoj gospod!

Slovenska Bistrica. Ugledno narodno rodbino g. Schwarzja je zadel hud udarec; po kratki a izredno mučni boleznii je umrl 12 letni sinček Mijo. Veličasten pogreb je pričal, da je celo mesto zalovalo za blagim, vedno veselim dečkom. Ker je bil rajni Mijo velik prijatelj lepe slovenske knjige, so bistriški Slovenci darovali v njegov spomin tukajšnji »Vošnjakovi ljudski knjižnici« okrog 180 K. — Potrži rodbini naše iskreno sožalje!

Videž pri Slov. Bistrici. Slov. Gospodar je zopet izgubil starega naročnika. Umrl je posestnik Blaž Pišbersek, rojen v prihovski župniji leta 1846. Bil je več let župan in dolga leta občinski svetovalec v občini Cigonca, v kateri si je pridobil veliko zaslug. Bil je skrben gospodar, dober oče svojima otrokoma in prijazen sosed ter zaveden Slovenec. Veliko zaslug si je stekel za nove laporske zvonove leta 1894. Počivaj mirno ob strani svoje svakinje in v bližini svoje žene, kateri sta umrli pred 2 letoma. Na svidenje nad zvezdami!

Sv. Venčesl. Kvaterni teden je umrla v Gornji Ložnici Liza Goričan v starosti 89 let. Bila je vdova čez 40 let. Od nje so se začeli šestertrdni kmetijski posestniki, ko so njeni troci pomogli in oženili. Ta rod je rodil drugi rod in ta zopet tretji rod, tako da je bila rajna Liza Goričan babica in prababica, da plakalo za njo vnuki in pravnuki. Njeno sorodstvo je dalo v svetovno vojsko 18 vojakov, sv. Cerkev pa enega duhovnika, č. g. Jožefa Ozimič, kaplana v Cirkovcah. Veličajni spoved je kazal, kako priljubljena in obče spoštovana je bila ta izredna žena. N. v. r.]

Selo pri Ptujju. Tudi pri nas so nemškutarji močno agitirali proti jugoslovanski deklaraciji. Največ se je trudil nadučitelj Zorec. Nadlegoval je odlične in zavedne može za Ornigovo romanje na Dunaj. Politična žilica mu ni dala miru. Šel je agitirati in loviti od hiše do hiše. Pozabil je, da živi med samimi Slovenci. Kaj pa šola pravi? In kaj pravijo starši? Sicer pa se zadnje dni vsi, ki so se mislili udeležiti nemškutarskega romanja na Dunaj, zelo kisló in grizljivo držijo. Dobili so menda nek »likir« z Dunaja. Brzjav baje pravi: Nemškutarji ostanite doma, na Dunaju nismo nič kaj radovedni vaših obrazov.

Sv. Lenart nad Laškim. Huda nesreča je zadela pretekli teden družino Antona Gradišnik v Velikihgorcelah. Umrl je namreč v torek nagle smrti 18 letni pridni sin Jožef — smrtno zadet v hosti od drevesa, katero je podiral. Žalost v družini je tem večja, ker se ni preteklo pol leta, odkar je na Dunaju v bolnišnici umrl najstarejši sin Anton. Pa nesrečni starši se naj tolažijo z besedami sv. pisma: »Njegova duša je Bogu dopadla; zato je hitel, ga vzeti izmed hudobij«.

Najnovejša poročila.

Ruski protest proti vsiljenemu miru.

Predno so ruski odposlanci v nedeljo, 3. marca podpisali mirovno pogodbo med Rusijo in četverozvezdnimi državami, je predsednik ruskega mirovnega odposlanstva, Sokolnikov protestiral, da so se kavkaški okraji Erivan, Kars in Batun odtrgali od Rusije in podredili Turčiji, ne da bi se poprej o tem vprašalo tamošnje prebivalstvo, ali je pripravljeno vstopiti zopet pod turško oblast ali ne. Sokolnikov je tudi poudarjal, da je Nemčija svoj ultimatum (poslednje zahtevo) stavila Rusiji, ko je ruska ljudovlada že razoroževala svoje armado, vsled česar je bila Rusija prisiljena sprejeti nem-

ške mirovne pogoje in jih podpisati. Mir, kateri se je sedaj sklenil, ni sporazum ni mir. Ruski obmejni narodi se bodo pod pretno, da se jim bo dala pravica samoodločbe, podvrgli uplivu Nemčije. S prelomom premirja k nam prisiljena Rusija podpiše predloženo mirovno pogodbo, ne da bi se udeležila podrobnih pogajanj o določilih te pogodbe.

Mirovna pogajanja z Rumunijo.

V Bukarešti se vršijo mirovna pogajanja med Rumunijo na eni, ter Avstrijo, Nemčijo, Bolgarijo in Turčijo na drugi strani. Avstrijo zastopa grof Černin, Nemčijo pa pl. Kühlman. Te dni je od potoval tudi ogrski ministrski predsednik Wekerle v Bukarešto, da se udeleži mirovnih pogajanj. Ogrji zahtevajo del rumunskega ozemlja onstran Karpatov, Avstrija pa Kos ozemlja vzhodno od Oršove, da bi tako naša država mejla na Bolgarsko. Bolgarija pa zahteva celo Dobrudžo, t. j. pokrajino med Donavo in Črnim morjem, z najvažnejšo dosedanjo rumunsko trgovsko luko Konstanca.

Državni zbor.

V torkovi seji (5. marca) je zbornica nadaljevala razpravo o zakonski predlogi glede spremembe in uravnave vojaških podpor. K predmetu je govorilo več poslancev. Končno je zbornica v drugem in tretjem branju sprejela zakonsko predlogo. V zbornici je nato bila prečitana nujna interpelacija glede na vojne vjetnike, ki se vračajo iz ruskega vjetništva. V interpelaciji se navaja, da zbirajo vojne vjetnike, ki se vračajo iz Rusije, v taborišču v gališkem mestu Zolkiev

Vračajoči se vjetniki bi naj vdobili vsaj trimesečni dopust. Zbornica je sklenila, da se vrši razprava o tej nujni interpelaciji skupno z razpravo o državnem proračunu. Ko je še končno pozval poročevalec dr. Steinwender zbornico, naj glasuje za državne potrebe, je bila seja zaključena. Prihodnja seja v sredo popoldne. Tudi v torek se politični položaj ni nič spremenil in vladi se še vedno ni posrečilo razjasniti položaja in dobiti večino za državni proračun. Pod predsedstvom zborničnega podpredsednika Germana se je v torek vršilo skupno posvetovanje Čehov, Jugoslovancev in Poljakov glede enotnega nastopanja Slovanov v državnih zbornici.

Listnica uredništva.

Sv. Anton v Slov. gor.: Takih pritožb dobimo toliko, da jih nikakor ne moremo prebrati. — Slovenske gorice: Usnjak K. nima pravice zahtevati živila za vdelačo kožo. — A. T., S. v. Jurij ob Pesnici: To je čisto zasebna zadeva, ki ne spada v političen list. Dopis je pisan s svinčnikom, zato roma v kožo. — Sv. Barbara v Slov. goriceh: Naznanite Jugoslovanskemu klubu na Dunaju ime in nadaljni naslov vojaka, ki je tako zelo ostudno nastopal proti deklaraciji. Navedite tudi bese, ki jih je rabil in pričel. — Breg pri Ptujju: Vaša slika odposlanstva nemškutarjev na Dunaj bi bila sicer zelo zanimiva, a žal nimamo nikogar, ki bi nam izgotovil kliše. Pozdrave! — Vojak iz ptujskega okraja: Dotičnega Nemca-narednika, ki vam je ukradel nahrbtnik z jedili, kratkoma naznanite vojaški oblasti. — Cirilova: Dobro pišete. Le večkrat se oglasite. Pozdravljeni! — Vojak s fronte: Zadnji čas se izgubi mnogo pisem, naslovijanju na naše uredništvo, gotovo je tudi Vaše med njimi. — Sv. Rupert v Slov. gor.: Smo potrebni u krenili, da dobijo rekvizitorji primerni pouk. — Sv. Ana v Sl. gor.: Gre nam slaba za prostor. Za tegadelj moramo »Žrtve« večkrat odložiti. — Šentlovrenčan in Solčava: Hvala. Dobili še le ob sklepu uredništva. Odstopili »Straži« — Planinska vas: Če je na dopustu, se vzdrževalnina ne sme odvzeti, če pa je oproščen vojaške službe, se vzdrževalnina črta. — F. K.: Priobčimo ob priliki. — Koprivnica: Dopise brez podpisa pogrez nemo na dnu uredniškega koša. — Ptuj: Prosimo, pišite s črnilom, ker stavec ponoči ne more čitati dopisov, pisanih s svinčnikom. — Oslušovci: Začnite delovati, pa bo vse oživljeno. Za bavljanje bi malo pomagalo. — Koprivnica in Polensak: Tožljivo. — Konjice. Poslanec Pišek priredi pri Vas shod dne 19. t. m. ob 3. uri pop.